

XVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om forandret Affattelse af Fattiglovens
§ 61 m. v.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 28. Januar 1914.)

Hele Udvalget kan ganske tiltræde de humane Bestræbelser, som det af Ministeren fremsatte Lovforslag er Udtryk for, men der har indenfor Udvalget været forskellige Anskuelse angaaende den formelle Affattelse af § 1. Da der under Behandlingen har vist sig overvejende Stemning for en ny Affattelse, hvorved man søger det bestemtere præciseret, at det heller ikke skal have Fattighjælps Virkning for den seende Forsøger, at Understøttelse til blinde Personer, som han er Forsøger for, ydes i Hjemmet, er hele Udvalget gaaet med til en saadan, endskønt flere Medlemmer anser Paragraffen for at være mest korrekt og præcis i den foreslaaede Skikkelse. For de blindes Skyld vilde man anse det for uheldigt at dele Udvalget i et Flertal og et Mindretal paa et rent Formspørgsmaal, naar man er fuldstændig enig i Realiteten.

Derfor samles Udvalget om en Affattelse, der giver Fattiglovens § 61 i den Ordlyd og Udstrækning, den har efter Tillægs-

bestemmelserne af 1901 og 1908, en saalydende Tilføjelse, der indsættes som næstsidste Stykke i § 1:

„Som Fattighjælp betragtes heller ikke offentlig Understøttelse, der ydes paa Grund af Blindhed hos vedkommende trængende eller hos dem, overfor hvem der paahviler ham (hende) fuld Forsørgelsespligt, selv om Anbringelse i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke ikke finder Sted, saafremt den trængende opfylder de i § 2 a., b. og c. i Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet fastsatte Betingelser med Hensyn til Værdighed.“

Udvalget har derhos fundet Anledning til at optage en ny Bestemmelse, der gaar ud paa, at saa længe en Person modtager Understøttelse i Henhold til § 61, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholdskommune (som hvilende. En hermed analog Bestemmelse findes i § 4, 1ste Stykke, i Lov Nr. 101 af 29. April 1913.